

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Kövér László
az Országgyűlés elnöke részére

Országgyűlési Hivatala

Irományszám **K/1820**

Érkezett: 2018 OKT 05.

Szóbeli kérdés

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése alapján, figyelemmel az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdésére, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 124. § (1) bekezdésére, **kérdést kívánok benyújtani Varga Mihály, a Pénzügyminisztériumot vezető Miniszter Úrhoz:**

Bérrobbanás vagy bérpukkanás – mikor érezheti majd az átlagember is a bőrén az átlagbérnövekedést?

Az elmúlt hetekben vita alakult ki a közbeszédben arról, hogy az elmúlt évek bérnövekedését illetően miféle statisztikákat is kellene alapul vennünk. A legalább öt fős vállalkozásoktól begyűjtött adatokon nyugvó munkaerőpiaci statisztikákat, amelyekről a híradásokban hallhatunk? Vagy a KSH nemzeti számláiból számított bérnövekedést, ahol az adatok lényegében a magyar társadalom egészéről, az összes munkavállalóról szólnak? Utóbbi esetben jóval szerényebb, kisebb ez a bérnövekedés, mint amiről a média be szokott számolni, amint arra Dedák István közgazdász rámutatott. Talán ez a vita is hozzájárult ahhoz, hogy jövőre a KSH már a NAV adataira támaszkodva állítja elő a havi kereseti adatokat.

E vitánál is fontosabb az ok, amiért ez a kérdés ekkora figyelmet kapott a nyilvánosságban. A figyelem oka az, hogy bár a tv-műsorok és újságcikkek óriási átlagkereset-növekedésről szólnak, a többség mégsem érzi azt az életszínvonal növekedést, amelyet a híradások szerint érezniük kellene.

S ez nem véletlen. Egy friss kutatás szerint – amelyet a Magyar Szakszervezeti Szövetség felkérésére a Policy Agenda végzett – százból hetven dolgozónak kisebb a jövedelme az átlagkeresetnél. Vagyis száz dolgozóból 70 ember nem keresi meg az átlagbért. Ezért érzik sokan, hogy az átlagbérről és az átlagbér-emelkedésről szóló híradások nem róluk szólnak. Persze, hogy nem. Százból csak harminc dolgozó keres átlagbéren vagy fölötte. Mindez azt jelenti: az átlagos bért nem az átlagos munkavállaló, nem az átlagember kapja.

Az átlagbérnél sokkal beszédesebb a medián bér: ez jelenti azt a középső értéket, amelynél a munkavállalók fele többet, a fele kevesebbet keres. A medián bér e kutatás szerint bruttó 240 ezer forint. Ennek a nettója nem éri el a 160 ezer forintot! Ugyan miféle bérrobbanásról

beszélünk? A Párbeszéd programjában a minimálbér csaknem ennyi. Az ugyanis nettó 150 ezer forint lenne a Párbeszéd elképzelése szerint – természetesen egy másfajta, vállalkozásbarátabb adókörnyezetben.

Arra kérem a kormányt, adjon választ arra kérdésre: mikor érezheti majd az átlagember is azt, hogy róla, az ő fizetéséről is szólnak az átlagbérnövekedésről szóló híradások? Hogyan tervezi a kormány, illetve tervezi-e egyáltalán a kormány mérsékelni a fennálló nagymértékű béregyenlőtlenséget? Miért nem csökkenti a kormány az alacsony jövedelműek OECD összehasonlításban is kiugróan magas adóterheit? Miért nem vezeti a kormány újra a bérek egyenletesebb eloszlásához vezető progresszív adóztatást?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2018. október 5.

Tordai Bence
országgyűlési képviselő
Párbeszéd